

kan forsvares. Men hvad Rangskatten angaaer, da er der her kun Tale om den Rangskat, der følger med selve Embedet, og det er kun saa Embeder, med hvilke der følger Rang. — Naar Vedkommende ikke iforveien er Kammerraad, Justitsraad, Statsraad osv., er der ikke Tale om nogen Rangskat af hans Embede; det er kun med Stillingen som Gammelskattedirecteur, Generalpostdirecteur og Stillingen i enkelte Retter, at der følger Rang og altsaa ogsaa Rangskat; men det forekommer mig i og for sig billigt, at naar en saadan Rang, som er aldeles uafhængig af Vedkommendes personlige Ønsker, er knyttet til Embedet, er der ikke nogen tilstrækkelig, end ikke nogen retfærdiggjørende Grund til, at den, der faaer Embedet, skal betale Rangskat. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) gjorde fremdeles en Bemærkning angaaende § 10, hvori han meente, at der istedetfor „ifølge en Rønningsslov“ blot burde have staaet „ved Lov“, og han meente derved tillige at indbefatte Bestemmelser, forsaavidt de tages ved en Finantslov. Jeg troer, at, naar det ærede Medlem vil see Tingene nærmere efter og tænke sig det Tilfælde, der er Spørgsmaal om, nemlig at Inddragelsen først træder i Kraft ved Embedsledighed, vil han see, at det ikke godt kunde lade sig gjøre at lade det blive ved den Bestemmelse, der træffes ved Finantsloven, fordi det Tidspunkt, indtil hvilket Finantsloven varer, ikke vilde kunne falde sammen med det, der forudsættes i denne Bestemmelse. Der kan tages Forbehold i Finantsloven, men den er som sagt af kort Varighed og kan derfor ikke finde Anvendelse paa det Tilfælde, som omtales i § 10.

Nosenfranz: Jeg skal indskrænke mig til den kortest mulige Bemærkning, at det forekommer mig, at der er kun to Veie at gaae, nemlig enten at foretage en Reduction af Embedsstanden — hvad jeg finder rigtigst — eller at foretage en Reduction af Rønningerne, for derved — for at bruge det mildest mulige Udtryk — at foranledige den forstuvænte Reduction.

Winther: I Anledning af nogle Øtringer af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) om Storheden af den Opgave at komme tilbunds i det Regjeringsmassineri, vi have, har det stillet sig for mig saaledes, som om man havde opfriet dette hele Embedsvæsen næsten til et guddommeligt Væsen. Naar man tænker sig, at en saadan Mand som det ærede Medlem, der selv har været Minister, her erklærer, at han kun kan tænke sig Muligheden af at kunne trænge tilstrækkelig tilbunds i ganske enkelte Grene af Administrationen, saa maa det jo være noget saa Ophøiet, at det næsten er overmenneskeligt; thi jeg anerkjender det ærede Medlem for at være en af de meest udmærkede Mænd i Forsamlingen. Naar det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Sylvester Jørgensen) meente, at, da det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) og jeg, naaget vi have været i Rigsdagen omtrent i en Snees Aar, dog ikke have kunnet komme tilbunds i disse Ting, saa vilde der heller ikke være stor Rimelighed for, at vi kom tilbunds dert ved at træde ind i en saadan Commission som den, jeg ønsker nedsat, saa skal jeg dertil bemærke, at jeg ikke antager, at Thinget vilde sætte os ind i en saadan Commission; Thinget vilde rimeligvis sætte de Medlemmer ind, som maa antages at have en ganske anden Indsigt i Sagen, nemlig dem, som efter den Stemmegivning, der fandt Sted ifjor, ikke trængte til at faae de Oplysninger, som en saadan Commission kunde forskaffe, idetmindste opfatter jeg dette som Meningene af den da stedsfundne Stemmegivning, men muligten jeg tager feil, det skal jeg henstille. Der er nu imidlertid maaskee Medlemmer her i Thinget, som ere ganske anderledes udmærkede, end vi Andre troe, og det kan godt være, at naar de kom ind i et Udvalg eller en Commission, kunde man naae op til en Erkjendelse af dette guddommelige Væsen, dette store Myterium, som er tilstede her under Skikkelse af Bureaucratiet. Jeg for mit Vedkommende kan idetmindste paa ingen Maade opgive Haabet om at komme til en Erkjendelse af denne store Hemmelighed,